

skelige Forhold. Under saadanne Forhold maa vi alle være rede til at bringe Ofre paa det ene eller det andet Omraade i Samfundets Interesse, og vi for vort Vedkommende er villige til at tage vor Tørn i saa Henseende. Vi erkender, som alle Rigsdagens Partier, at de store betydningsfulde Love vedrørende Lønningstillæget og Dyr-tidstillæget, som nylig er blevet vedtaget, og som medfører ganske betydelige Udgifter for Statskassen, har været uomgængelig nødvendige og paa deres Plads helt igennem, men saa maa vi ogsaa være villige til at bidrage vort til at skaffe Staten de fornødne Indtægter, og disse maa ogsaa skaffes til Veje ad indirekte Vej. Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Lewinsky: Det er just ikke med absolut Glæde, at vi ser forelagt dette Lovforslag. Det har under hele denne Krigsperiode været Statens, Regeringens og Rigsdagens Opgave gennem regulerende Foranstaltninger fra Statens Side at søge at modarbejde Prisforhøjelser, men intet maatte ligge mere naturligt end, at man med Hensyn til de Institutioner, Staten driver, Statsbanerne og Postvæsenet, netop ved Prisregulering søgte at holde Priserne nede, og at man fik det eventuelle Underskud, der maatte komme, dækket ad samme Vej, ad hvilken man skaffede Dækning for de andre Dyrtdisforanstaltninger og prisregulerende Foranstaltninger, som man maatte træffe i den sørgelige Tid, vi lever i, ved netop at lægge Skatterne over paa de store Indtægter, som denne Krigssituation har skabt herhjemme. Det er, som sagt, ikke med Glæde, at vi ser, at man her ved dette Forslag vil gaa til en Art Prisforhøjelse, thi det at benytte Postvæsenet og Statsbanerne er fælles for hele den store Befolkning, og alle faar Del og Part i den Prisstigning, der her finder Sted. I Folketinget har man imidlertid enedes om den Skikkelse, i hvilken Lovforslaget er kommet herop, og jeg ser heller ikke heri et Tegn paa, at man fra Regeringens Side agter at slaa ind paa nye Baner paa det økonomiske Omraade, eller at det skulde være Meningen, at man ogsaa for Statsbanernes Vedkommende vil forlange Krigspriser, men kun at man mener, at der muligvis paa denne Post kan tages nogen Dækning for de forøgede Udgifter. Under Hensyn til, at man altsaa fra alle Sider er blevet enig om dette Lovforslag, kan vi ogsaa fra vor Gruppens Side stemme

for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Der forekommer mig ikke at være nogen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Det sene Tidspunkt, paa hvilket det foreligger, og Bestemmelsen om, at vi skal tage det, som det foreligger, bevirker, at der ikke er Grund til nogen Specialdebat om det, og jeg kan derfor slutte med at tilsige vor Støtte til Lovforslagets Vedtagelse i denne Samling.

Trier: Det er med Postvæsenet som med Jernbanevæsenet, at der er to modsatte Opfattelser, der staar overfor hinanden: Den ene opfatter begge disse Væsenet som Forretninger, der som alle andre Forretninger skal betale sig og helst give et mere eller mindre klækkeligt Overskud. Den anden Opfattelse er den, der gaar ud paa, at begge de to Virksomheder er Midler til at fremme en vis materiel og kulturel Udvikling med Udveksling af Interesser mellem Landenes Befolkning baade indenlands og udenlands, men der er ikke i dette Øjeblik Grund til at rejse nogen Strid om, hvilket af disse to Synspunkter der er det rette og det, der bør føres igennem.

Dette Lovforslag fremkommer under en særlig Situation. En foregaaende Æret Taler har henvendt et Par Ord til Regeringen, og udtalt, at den tidligere egentlig ikke havde vist Beskedenhed i sin Evne til at paalægge Befolkningen Skattebyrder. Det forekommer mig ikke, at den Slags Spørgsmaal ret kan ses ud fra Synspunktet Beskedenhed eller ikke Beskedenhed. Det maa her være afgørende, hvad Samfundets Tary kræver, og det er netop saa en Administrations Opgave ikke at stille ringere Fordringer end dem, Situationen kræver, uden at man derfor er i Stand til at sige, at den vedkommende Administration er hverken beskeden eller ubeskeden.

I og for sig gaar man, som ogsaa tidligere Talere har sagt, ikke med Glæde til et Lovforslag som dette. Paa et enkelt Punkt har man taget Hensyn til det, jeg kaldte Interesseudvekslingen gennem Postvæsenet, nemlig overfor den elskede og jeg maa maaske tilføje og frygtede Dagspresse, hvis Betingelser man har gjort noget lempeligere. Men i øvrigt er hele Lovforslaget en Forøgelse af de Udgifter, som For-sendelser med Posten kræver, det vil sige en Vanskeliggørelse af Omsætningen paa dette Omraade. Imidlertid, som det ogsaa fra anden Side er sagt, herved er der ikke noget at gøre, det er en Side af den Ulykkeskøbne, der Dag efter Dag nøder os til at stille Fordringer til Befolkningen, som man